

anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Skatteministeren (Carsten Koch):
Hermed tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af vejbenyttelse og lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. (Afkortning af afgiftsperioden og refusion af afgift ved ændringer i løbet af afgiftsperioden).
(Lovforslag nr. L 131).

Fra 1. januar 1995 indførtes vejbenyttelsesafgift for lastbiler og lastvognstog med en vægt på 12 t eller mere. Hermed gennemførtes en aftale mellem Danmark, Belgien, Holland, Luxembourg og Tyskland om fælles vejafgifter for tunge erhvervskøretøjer.

Samtidig med indførelsen af vejbenyttelsesafgiften blev vægtafgiftsloven ændret, således at der sker fælles opkrævning af vægt- og vejbenyttelsesafgift for danske køretøjer. Afgifterne opkræves forud og for en periode på et år. Opkrævningsordningen indeholder imidlertid en misbrugsmulighed. Derfor fremsætter jeg dette lovforslag.

Hvis en lastvogn eller et lastvognstog i løbet af en afgiftsperiode gennemgår ændringer, så der skal betales en anden vægtafgiftssats, men stadig den samme vejbenyttelsesafgift, registreres ændringen af vægtafgift først med virkning fra næste afgiftsperiode. Hvis en ændring i begyndelsen af en afgiftsperiode fører til en højere sats, kan vognmanden således køre næsten et år til den lavere sats.

Dette kan misbruges ved umiddelbart inden en ny afgiftsperiode at anmelde en ændring til lavere vægtafgift – eksempelvis ved at framelde en anhænger eller påhængsvogn i motorkøretøjsregisteret – og så tilmelde den igen, når en ny periode er startet. Branchen er bekendt med denne mulighed, som første gang bliver aktuel ved årsskiftet 1995-96, hvor nye afgiftsperioder starter.

Jeg har på den baggrund foreslået at ændre systemet således, at enhver ændring af status i relation til vægtafgift automatisk fører til afbrydelse af afgiftsperioden for vejbenyttelsesafgift. Dette kan registreres i systemet med øjeblikkelig virkning, og der udsendes automatisk nye opkrævninger for både vægt- og vejbenyttelsesafgift. Resten af den tidligere indbetalte afgift overføres automatisk til den nye afgiftsperiode.

Den eksisterende lov indeholder ikke hjemmel til at afbryde den etårige afgiftsperiode og refundere den tidligere indbetalte afgift. En hjemmel hertil foreslås derfor indsat i loven. Det foreslås endvidere, at dette system også anvendes i forbindelse med ejerskifte.

Herudover foreslås enkelte præciseringer i loven om vejbenyttelsesafgift, som der har vist sig behov for i løbet af den tid, loven har været i kraft. Det præciseres bl.a., at chauffører under kørslen altid skal medbringe det originale bevis for, at afgiften er betalt.

Endelig foreslås vægtafgiftsloven tilpasset de foreslåede nye bestemmelser i loven om vejbenyttelsesafgift.

Med fremsættelsen af lovforslaget er det samtidig hensigten at signalere, at det ikke vil kunne betale sig at foretage spekulationsbetingede ændringsanmeldelser til motorkøretøjsregisteret.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale det til tingets velvillige behandling.

Skatteministeren (Carsten Koch):
Jeg skal hermed tillade mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven) (Ph.d.-studerendes studierejser i udlandet m.v.).
(Lovforslag nr. L 132).

Lovforslaget har til formål at afhjælpe de økonomiske problemer for ph.d.-studerende, der modtager stipendier fra Statens Uddannelsesstøtte, og som er på studieophold i udlandet.

De økonomiske problemer har sammenhæng med, at en ph.d.-studerende også skattemæssigt anses for en studerende, hvorfor den ph.d.-studerende ikke er berettiget til at modtage skattefri time- og dagpengegodtgørelser m.v. fra uddannelsesinstitutionen ved studieophold i udlandet. Disse regler gælder kun for lønmodtagere. I det omfang uddannelsesinstitutionen udbetaler tilsvarende beløb, er de skattepligtige for den studerende.

Den gældende skattefri grænse på 10.600 kr. pr. måned ved ph.d.-studerendes studieophold i udlandet har i praksis vist sig ikke i tilstrækkeligt omfang at kunne dække de ph.d.-studerendes udgifter især ved kortere studierejser.